

Posudek oponenta bakalářské práce

Iva Vránková

Petr Vok z Rožmberka jako mecenáš a sběratel umění. Malířství na dvoře posledního Rožmberka zosobněné tvorbou Bartoloměje Beránka Jelínka a jeho žáka Tomáše Třebochovského

Filozofická fakulta JU, Ústav dějin umění

Studentka Iva Vránková ve své bakalářské práci rozsáhlým způsobem zpracovala téma manýristického malířství na dvoře posledního Rožmberka, přičemž tato látka je zasazena do neobvykle širokého kontextu. Práce je svým rozsahem a šíří témat pojednána spíše jako monografie epochy se sondou do mikrosvěta rožmberského dvora, než jako typická, úzce zaměřená kvalifikační práce. Je otázka, zda to bylo potřeba, neboť se tak neúměrně navýšilo množství textu (asi o dvě třetiny obvyklého rozsahu) a hlavně, historické a kulturně historické úvody do vymezené problematiky nedopadají v podobných pracích vždy zcela dobře. V případě předkládané práce však lze tento autorčin přístup akceptovat, neboť Rožmberkové byli z historického hlediska tak významným středoevropským rodem, že zasazení jejich uměleckého mecenátu do kontextu evropského umění je zcela oprávněné a vhodné.

Autorka rovněž zešíroka a podrobně líčí život Petra Voka, přičemž mohla využít bohaté nejnovější české literatury, která vznikla při příležitosti tzv. Rožmberského roku 2011 (zde především katalog výstavy Rožmberkové a vědecká syntéza Světy posledních Rožmberků). Oddíl práce, týkající se samotného tématu, tak začíná až na str. 48, přičemž umělecká a mecenášská činnost je líčena opět velmi zevrubně a obsáhle.

Asi v polovině textu autorka začíná líčit životní a tvůrčí osudy prvního z malířů, Bartoloměje Beránka Jelínka a předznamenává, že těžiště rozborů jeho děl bude ležet ve výzdobě bechyňského a krumlovského zámku. Výzdobě fasád prvně jmenovaného je věnována podrobná pozornost, vedle formálních rozborů zde čtenář nalezne analýzu ikonografie. Ta poněkud převažuje v následujících pasážích o bechyňských interiérech, ty jsou však zakončeny zajímavou úvahou nad datací a autorstvím těchto částí. V případě krumlovského zámku se autorka soustředila na výzdobu exteriéru tzv. Hrádku a velké věže.

V následující části je představen život a dílo Jelínkova žáka Tomáše Třebochovského, který pracoval na výzdobě Vokova zámku v Třeboni. V jeho díle vynikaly především heraldické výzdoby. Autorka správně rozpoznává a hodnotí nejen odlišnou tematiku, ale hlavně rozdílnou kvalitu prací obou tvůrců, přesto dokáže Třebochovského práci chápat rovnocenně, bez zkreslující a ahistorické absolutní hierarchizace uměleckých výkonů jako takových.

Možná nebylo třeba věnovat tolik pozornosti obecným líčením, v předkládané práci však výstavba od obecného ke konkrétnímu neruší a pro pochopení místa regionálních malířů v evropském kontextu má i svou určitou logiku.

Předkládanou práci **doporučuji** k obhajobě a klasifikuji známkou **výborně**.

Dne 24. června 2013

Mgr. Hynek Látal, Ph.D.